

Olje- og Energidepartementet
PB 8148 Dep
0033 Oslo

Deres ref: 19/62-

Vår ref: klb

Dato: 27.02.2019

Høring – EU-forordning 2018/1999 (styringssystem)

Norsk Industri viser til høring av 14. januar 2019 og gir med dette følgende innspill:

Generelt

Styringsforordningen er å oppfatte som en regulatorisk overbygning som binder ulikt energi- og klimaregelverk og andre tiltak sammen med den hensikt å oppnå de målsettingene som er nedfelt i EUs energiunion. Gjennom krav til utarbeidelse og regelmessig innrapportering av nasjonale klima- og energiplaner etableres et transparent og kostnadseffektivt styringssystem for EUs samlede politikk for å nå målene for 2021-2030 og videre mot 2050.

Norske mål og ambisjoner med hensyn til nasjonal energi- og klimapolitikk er i bred forstand sammenfallende med de premisser som ligger til grunn for forordningen. I så måte viser vi særlig til målene satt i Paris-konvensjonen fra 2015. I tillegg har energiunionen følgende formål; forsyningssikkerhet, et velfungerende energimarked, energieffektivitet, avkarbonisering, forskning, innovasjon og konkurransevne, også sentrale og integrerte komponenter i tilsvarende norsk politikk.

Norge er allerede knyttet til EUs klimapolitikk, jfr. deltagelse i EUs kvotehandlingssystem. Det er ventet at Norge også slutter seg til EUs innsatsfordelingssystem for ikke-kvotepiktige sektorer. Våre reduksjonsmål er på samme nivå som EUs. Hva gjelder energi har vi gjennom EØS-avtalen tatt inn eller vil ta inn relevant lovverk, herunder energieffektivitetsdirektivet, fornybardirektivet og ulikt energimarkedsregelverk. Norge er integrert i det indre energimarkedet, særlig på nordisk plan der samarbeidet er en modell for et velfungerende marked.

Det er et grunnleggende premiss for EUs politikk at energi- og klimapolitikken må utformes som en sammenhengende helhet, også i lys av å bevare Europas konkurransevne. Forordningens krav til nasjonale planer og oppfølging er et uttrykk for dette. Norsk Industri har ved gjentatte anledninger påpekt at dette også bør være gjeldende for Norge. Både for å sikre måloppnåelse, fremme kostnadseffektive løsninger og trygge industriens konkurransekraft.

Utvalgte punkter og artikler

Fortalens pkt. (3) knytter målet om en ambisiøs klimapolitikk til det å sikre «...industrien trygg, bærekraftig, konkurransedyktig og rimelig energi». Dette er et avgjørende premiss for Norsk Industri.

Fortalens pkt. (12) understreker landenes frihet til selv å bestemme bruk og utnyttelse av energiresurser og at styringssystemet ikke er til hinder for å bygge videre på nasjonale klimaprogrammer eller planer og tiltak for energieffektivitet og fornybar energi. Fortalens pkt. (18) understreker for øvrig den innebygde fleksibiliteten landene har innenfor rammen av de overordnede målene for politikken. Forordningen er med andre ord ikke til hinder for videre utvikling av norsk politikk på klima- og/eller energiområdet.

Artikkel 4 omtaler fremleggelse av planer for mål og tiltak med hensyn til bl.a. fornybar energi og energieffektivitet. Dette vil kommenteres i egne høringsnotat. Hva gjelder målet for mellomlandsforbindelser anser vi det som oppfylt, jfr. art. 4 (d).

Artiklene 10 og 11 legger til rette for at offentligheten skal høres i forbindelse med utarbeidelse av nasjonale planer for 2021-2030 og mer langsiktige strategier. Dette er vesentlig for å oppnå en langsiktig, bærekraftig og forutsigbar politikk med bredest mulig forankring.

Artikkel 12 pålegger medlemsstatene å etablere regionalt samarbeid/gjennomføre regionale konsultasjoner der det er relevant i forbindelse med utarbeidelse av nasjonale integrerte planer. Med hensyn til det nordiske elektrisitetsmarkedet er dette allerede vel utviklet. Klausulen vil særlig ha betydning der nasjonale tiltak vil ha betydning for et annet lands politikk. Artikkel 12.2 gjelder planutvikling for perioden 2021-2030 og da våre naboer allerede har levert inn sine planer til Kommisjonen har denne bestemmelsen trolig begrenset betydning for Norge.

Artikkel 25 gjelder rapportering om fremdrift mht. forskning, innovasjon og konkurransevne. Fortløpende oppfølging og vurdering av politikk på disse områdene er svært viktig for industrien, særlig med hensyn til ytterligere avkarbonisering i industrien og politikk knyttet til CCS. Relevant utforming av forskningsprogrammer og finansieringsmekanismer vil falle inn under dette og bør tillegges betydelig vekt.

Artikkel 31 omtaler Kommisjonens respons i tilfeller der nasjonale planer og tilhørende tiltak ikke bidrar til å oppfylle de kollektive klima- og energimålene (særlig mht. fornybar og energieffektivitet). Vi merker oss at eventuelle svar vil komme i form av anbefalinger og viser for øvrig til egne høringsinnspill. Gitt at norsk implementering av de relevante rettsaktene tar mulig handlingsrom i EØS i betraktning ser vi liten grunn til å tro at norske tiltak vil være utilstrekkelige.

Artikkel 44 etablerer en egen komite for energiunionen og gir Climate Change Committee utvidede oppgaver. Med støtte av disse har Kommisjonen myndighet til å komme med utfyllende bestemmelser på begrensede områder. Norge har i dag adgang til sistnevnte komité. Selv uten formell stemmerett vil deltagelse i disse komiteene gi verdifull mulighet til å delta i diskusjoner med relevans for nasjonal og europeisk klima- og energipolitikk.

EØS-relevans

Norsk Industri tar ikke stilling til de formelle EØS-rettslige sider ved denne forordningen, men noterer at Kommisjonen betrakter den som EØS-relevant.

Oppsummering og anbefaling

- På tross av at Norge formelt ikke er omfattet av energiunionen er norsk delaktighet i europeisk energi- og klimapolitikk så omfattende at vi vanskelig kan se at dette kan fungere og videreutvikles tilfredsstillende uten at vi på en eller annen måte blir omfattet av den overbygning som forordningen representerer.
- Hvorvidt dette gjøres innenfor EØS-avtalens kjerneområder eller som frivillig samarbeid (EØS- art. 31) får vurderes nærmere. Det er imidlertid vesentlig at en slik avklaring gjøres raskt.
- Utvikling av integrerte nasjonale energi- og klimaplaner vil tjene Norge og norsk industri godt. For det første vil en slik prosess dokumentere oppfyllelse av regulatoriske krav vi allerede møter gjennom direktiver og annet lovverk vi er/vil bli bundet av. For det andre vil det sikre transparens nasjonalt og sammen med øvrige EØS-partnere hva gjelder tiltak og politikk. For det tredje vil det kunne stimulere til en nødvendig, løpende og fremtidsrettet politisk debatt og for det fjerde vil det kunne hindre at uhensiktsmessige og kostnadsineffektive løsninger forblir stående.

- Uavhengig av juridisk tilknytning til forordningen bør Norge benytte seg av den obligatoriske rapporteringsmanualen (jfr. fortalen pkt. (27) og relevante annex'er) med hensyn til innrapportering. EU vil trolig forvente dette, noe som uansett vil sikre innsyn og forutsigbarhet.
- Forordningens krav til konsultasjoner med industrien og øvrig sivilt samfunn, samt deltagelse i relevante komiteer i Kommisjonen er vesentlig, både med hensyn til en demokratisering av nasjonal politikk og mulighet for Norge til å delta i diskusjoner om fremtidig utvikling av politikk i Europa.

Norsk Industri tar høyde for at vi vil komme tilbake med eventuelle presiseringer og tillegg på et senere tidspunkt. Innspillet må ses i sammenheng med tilsvarende innspill knyttet til Fornybar- og Energieffektivitetsdirektivene.

Vi står til rådighet med utfyllende kommentarer.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri

Ole Børge Yttredal
Direktør Energi- og miljøavdelingen